

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2002/46/ЕО от 10 юни 2002 година ⁽¹⁾ и по-конкретно член 5, параграф 4, и член 11, параграф 2 от нея, да се тълкуват в смисъл, че по принцип е от компетентност на Комисията да определя максималните количества от витамини и минерали, съдържащи се в добавките към храни, като държавите-членки си запазват компетентността да приемат правна уредба в тази област до приемането от Комисията на необходимия общностен акт?
- 2) При утвърдителен отговор на този въпрос:
 - а) Длъжни ли са държавите-членки при определяне на тези максимални количества да спазват разпоредбите на членове 28 и 30 от Договора за ЕО, трябва ли те също така да се ръководят от критериите, определени в член 5 от директивата, включително и от изискването за оценка на риска, основаваща се на общопризнати научни данни в един сектор, характеризиращ се все още с относителна неяснота?
 - б) Може ли държава-членка да определя максимално допустими стойности, когато това е възможно, както например при флуора, да определя с точност в цифрово изражение приема на витамини и минерали, постъпващи от други хранителни източници, по-конкретно от питейната вода, за всяка група потребители и поотделно за всяка територия? Може ли в този случай да определя нулев процент при наличието на доказани рискове, без да приложи предпазната процедура по член 12 от Директивата от 10 юни 2002 година?
 - в) При определяне на максималното допустимо съдържание, ако е възможно да се отчитат разликите в степените на чувствителност на различните потребителски групи по смисъла на буква а) от параграф 1 на член 5 от директивата, може ли държава-членка да се основава и на това, че дадена мярка, отнасяща се единствено до особено изложени на риск потребители, например едно подходящо етикетиране би могло да възпре тази група от това да прибегва до хранителни вещества с благоприятно влияние за нея в малки дози? Може ли отчитането на тази разлика в чувствителността да доведе до прилагане по отношение на цялото население на максималната допустима стойност, адаптирана към чувствителни потребители, по-конкретно на деца?
 - г) В каква степен максималните допустими стойности могат да бъдат определяни в отсъствието на граници за безопасен прием поради липса на установена опасност за здравето? По-общо, в каква степен и при какви условия претеглянето на критериите, които трябва да се отчитат, би могло да доведе до максимално допустими стойности, чувствително по-ниски от границите за безопасен прием, определени за тези хранителни вещества?

⁽¹⁾ Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на добавките към храни (ОВ L 183, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр.39).

Преюдициално запитване, отправено от Svea hovrätt (Швеция) на 13 октомври 2008 година — Otto Sjöberg/Åklagaren

(Дело C-447/08)

(2008/C 327/28)

*Език на производството: шведски***Препращаща юрисдикция**

Svea hovrätt

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Otto Sjöberg*Отговорник:* Åklagaren**Преюдициални въпроси**

- 1) Може ли при определени обстоятелства да се допусне дискриминация, основана на гражданство, в рамките на национален пазар на хазартни и лотарийни игри поради императивни съображения от обществен интерес?
- 2) Ако ограничителната политика, провеждана на националния пазар на хазартни и лотарийни игри, следва няколко цели и една от тях е финансирането на социални дейности, може ли в този случай да се счита, че последното е допълнителна благоприятна последица от ограничителната политика? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако целта да се финансират социални дейности не може да се счита за основна цел на ограничителната политика?
- 3) Може ли държавата да се позовава на императивни съображения от обществен интерес, за да обоснове ограничителната политика по отношение на хазартните игри, ако контролираните от държавата дружества предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, доходите от които постъпват в държавата и една от целите на това предлагане на пазара е финансирането на социални дейности? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако не се установи, че финансирането на социалните дейности е основната цел на посоченото предлагане на пазара?
- 4) Пропорционална ли е пълната забрана да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани в друга държава-членка от дружество — организатор на хазартни игри, което е установено в тази държава-членка и е под надзора на нейните органи, от гледна точка на целта да се упражнява контрол и надзор върху хазарта, при положение че в същото време не съществува никакво ограничение да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани от дружества, установени в държавата-членка, която провежда тази ограничителна политика? Как следва да се отговори на този въпрос, ако целта на подобна правна уредба е да се ограничи хазарта?

5) Има ли право организатор на хазартни игри, който е получил разрешение за организиране на хазартни игри в една държава и е под надзора на компетентния орган тази държава, да предлага на пазара в друга държава-членка хазартни игри, например чрез обяви във вестниците, без да е поискал предварително разрешение от компетентните органи на тази държава? При утвърдителен отговор на въпроса, означава ли това, че правната уредба на държава-членка, предвиждаща налагане на наказания при насърчаване на участието в лотарийни игри, организирани в чужбина, представлява пречка за свободата на установяване и за свободното предоставяне на услуги, която по никакъв начин не може да бъде обоснована с императивни съображения от обществен интерес? Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че държавата-членка, в която е установен организаторът на хазартни игри, се позовава на същите императивни съображения от обществен интерес, както държавата, в която този организатор желае да предлага на пазара своите хазартни игри?

Преюдициално запитване, отправено от Svea hovrätt (Швеция) на 13 октомври 2008 година — Anders Gerdin/Åklagaren

(Дело C-448/08)

(2008/C 327/29)

Език на производството: шведски

Препращаща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Anders Gerdin

Ответник: Åklagaren

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли при определени обстоятелства да се допусне дискриминация, основана на гражданство, в рамките на национален пазар на хазартни и лотарийни игри поради императивни съображения от обществен интерес?
- 2) Ако ограничителната политика, провеждана на националния пазар на хазартни и лотарийни игри, следва няколко цели и една от тях е финансирането на социални дейности, може ли в този случай да се счита, че последното е допълнителна благоприятна последица от ограничителната политика? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако целта да се финансира социални дейности не може да се счита за основна цел на ограничителната политика?
- 3) Може ли държавата да се позовава на императивни съображения от обществен интерес, за да обоснове ограничителната политика по отношение на хазартните игри, ако контролираните от държавата дружества предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, доходите от които постъпват в държавата и една от целите на това предлагане на пазара е

финансирането на социални дейности? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако не се установи, че финансирането на социални дейности е основната цел на посоченото предлагане на пазара?

- 4) Пропорционална ли е пълната забрана да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани в друга държава-членка от дружество — организатор на хазартни игри, което е установено в тази държава-членка и е под надзора на нейните органи, от гледна точка на целта да се упражнява контрол и надзор върху хазарта, при положение че в същото време не съществува никакво ограничение да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани от дружества, установени в държавата-членка, която провежда тази ограничителна политика? Как следва да се отговори на този въпрос, ако целта на подобна правна уредба е да се ограничи хазарта?
- 5) Има ли право организатор на хазартни игри, който е получил разрешение за организиране на хазартни игри в една държава и е под надзора на компетентния орган тази държава, да предлага на пазара в друга държава-членка хазартни игри, например чрез обяви във вестниците, без да е поискал предварително разрешение от компетентните органи на тази държава? При утвърдителен отговор на въпроса, означава ли това, че правната уредба на държава-членка, предвиждаща налагане на наказания при насърчаване на участието в лотарийни игри, организирани в чужбина, представлява пречка за свободата на установяване и за свободното предоставяне на услуги, която по никакъв начин не може да бъде обоснована с императивни съображения от обществен интерес? Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че държавата-членка, в която е установен организаторът на хазартни игри, се позовава на същите императивни съображения от обществен интерес, както държавата, в която този организатор желае да предлага на пазара своите хазартни игри?

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция) на 17 октомври 2008 г. — Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos и Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas/Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon и Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis

(Дело C-453/08)

(2008/C 327/30)

Език на производството: гръцки

Препращаща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias